

1825 28/3 24: 1. Beh. af F. t. L. om Forsørg. af milit. Invalider m. fl. i de sønderj. Landsdele. 1826

Fremtiden. Derfor er jeg glad over, at denne Trangsbetingelse, som altid vil medføre et Skøn, der jo kan blive forkert, navnlig da det aldrig bygger paa Fakta, men kun paa Anden- eller Trediehaandsoplysninger, falder bort. Jeg mener, at det er den bedste Løsning, at dette, at Renteydelsen skal være afhængig af Trang, falder bort, hvad Efterladteforsørgelse angaar.

Naturligvis stiller det sig her lidt anderledes med Forældreforsørgelsen. Spørgsmaalet om Forældreforsørgelsen har været et af de vanskeligste at løse. En Løsning af det er næsten umulig, uden at man kommer ind paa et eller andet Princip, som kan synes praktisk, og ud fra rent praktiske Synspunkter har man fastsat Forældreforsørgelsens Maksimum til det samme Beløb, som en Aldersrente vilde udgøre, hvor Forældrene havde naaet den til Opnaaelse af Aldersrente nødvendige Alder. Jeg ser godt, at det kan synes underligt konstrueret, men jeg haaber, det i Praksis vil vise sig at kunne give gode Resultater. I det mindste vil det medføre, at saa snart Betingelserne for Opnaaelse af Aldersrente indtræder, gaar de paagældende ud af Forældreforsørgelsen hos Invalidenævnet.

Vedrørende Affindelsen for Krigsenker ved Indgaaelsen af nyt Ægteskab er der foretaget en Ændring i Folketinget, som den højtærede Finansminister har kunnet tiltræde; jeg skal derfor ikke udtale mig yderligere om det.

I § 33 findes en Bestemmelse om, at der kun kan foretages Transport og Pantsættelse af Forsørgelse og kun kan gøres Arrest og Udlæg i Krav paa Forsørgelse for det første i Anledning af Krav om Opfyldelse af lovmæssig Underholdspligt — dette har ikke hidtil kunnet ske, men jeg mener, at da det drejer sig om Forsørgelse, maa de, der igen er afhængige af denne Forsørgelse, være sikre paa, at de faar deres Part deraf — og for det andet i Anledning af Statskassens Krav om Tilbagebetaling af ydede Forskud, Laan mod Sikkerhed i Invaliderrenten eller med Urette hævede Forsørgelsesbeløb.

Ligesom der er Adgang til Kapitalisering af de smaa Renter, har der været meget stærke Ønsker fremme ogsaa fra

Invalider, som faar høje Renter, om at faa Adgang til Kapitalisering. Netop under Hensyn til, at det drejer sig om en Forsørgelse, som Staten giver dem, er det meget rigtigt, at man ikke har imødekommet dette Krav. Saa længe den Sønderjydske Laanekasse var i Virksomhed, kunde der ydes de paagældende Laan mod Pantsættelse af en Del af Invaliderrenten. Imidlertid har Laanekassen maattet opgive sin Virksomhed den 1. Juni 1922, men jeg kunde paa dette Sted ønske at udtale, at hvis der var Mulighed derfor, burde Laanekassen genoptage den Virksomhed: at give Laan til Invaliderne mod Pantsættelse af en Del af deres Invaliderrente. De 700 000 Kr., som paa denne Maade er laant Invaliderne under Laanekassens tidligere Virksomhed, tror jeg har gjort megen Gavn; det har hjulpet mange Invalider til Erhvervelse af Ejendomme, som de ellers, skønt de havde deres faste Renteindtægt, vilde savne den nødvendige Kapital til at faa. Jeg ved, at Laanekassens Bestyrelse har haft under Overvejelse at indstille til Finansministeren at forelægge et Lovforslag om, at Laanekassen paa dette Omraade atter kunde lukke op, om jeg saa maa sige, og jeg skal tillade mig at spørge den højtærede Finansminister, om der er Mulighed for, at et saadant Lovforslag, hvorefter Invaliderne paa ny kunde faa Lejlighed til at faa Laan mod Pantsættelse af deres Invaliderrente, kan ventes at blive forelagt.

Der har ogsaa været Ønsker fremme fra Invaliderne om at faa Skattefrihed for deres Forsørgelse. Dette bør afvises pure, fordi de, der faar denne Forsørgelse, ikke kan stilles anderledes end andre, der faar Forsørgelse, og da Forsørgelsen er en Del af deres Indtægt, er den lige saa godt Skattepligtig undergivet som andre skattepligtige Indtægter.

De Bemærkninger, den højtærede Finansminister fremsatte om Invalidenævnets og Invalideraadets Sammensætning, skal jeg ikke opholde mig ved. Jeg kunde have ønsket, at Invalidenævnets og Invalideraadets Sammensætning var blevet, som den har været tidligere. — en Læge i Invalidenævnet, som raader over en fast ansat Overlæge og to Lægekonsulenter, er maaske overflødig. Men jeg kan dog